

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСАДНИЧИЙ ПРИНЦИП ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ

Савельєва Н.В., *savelyeva2003@ukr.net*

*Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра
Моторного*

Інноваційна спрямованість світових тенденцій розвитку суспільних процесів вимагає від України вибору випереджувальної моделі подальшого розвитку та мобілізації суспільних ресурсів. Інновації сьогодні стали важливим механізмом здійснення процесу випереджувального розвитку в усіх галузях діяльності, що уможлиблює долучення України до високотехнологічних держав. Зазначене, в свою чергу, суттєво впливає на систему освіти в цілому та її загальноосвітню складову, адже цілком очевидно, що прискорити інноваційні зміни в економіці країни неможливо без модернізації науки і освіти.

Одним із головних стратегічних завдань, визначених у нашій країні, є розвиток суспільства на основі нового знання, що вимагає повного реформування системи освіти та оновлення її змісту. Ключовим інструментом реформування, безпечно, є інноваційна діяльність на всіх рівнях освіти. Так, зокрема, Національна доктрина розвитку освіти, та і здійсненню освітніх інновацій, що якісно змінюють мету, зміст, структуру, форми, методи, засоби, технології навчання, виховання та управління [2].

Важливість інноваційних процесів в освіті акцентується у доробках М.Анісімова, О.Гончарової, В.Живодьора, М.Кларіної, Л.Даниленка, І.Підласого, Н.Острроверхової, О.Поправко, В.Пінчука, Г.Тараненко, Н.Юсуфбекової, Р.Фатосудінової, В.Паламарчука та інших.

Інноваційна діяльність визначається як процес внесення нових елементів у традиційну систему, створення та використання інтелектуального продукту, реалізація нових оригінальних ідей тощо. Структура інноваційної діяльності передбачає як розробку інновації, так і її поширення. В означеному сенсі освітня інноваційна діяльність є процесом внесення якісно нових елементів в освіті, адже сучасна школа вимагає докорінного переосмислення технологій, духовного становлення особистості, створення умов для самореалізації її суттєвих рис у процесі здійснення творчої діяльності.

Освітня інноваційна діяльність передбачає розвиток творчого потенціалу учасників навчально-виховного процесу, зміни у способі їхньої діяльності, стилі мовлення, створення та поширення новизни у системі навчання здобувачів. Зазначимо, що освітні інновації істотно змінюють результати освітнього процесу, створюючи при цьому удосконалені, новітні освітні, дидактичні та виховні системи; передбачають імплементацію сучасних освітніх, педагогічних технологій, методів, форм, засобів розвитку особистості, організації навчання і виховання; впровадження нових технологій управління навчальним закладом і всією системою освіти [1].

Інноваційний процес є постійним пошуком нових чи вдосконалених концепцій, принципів, підходів до освіти, вимагаючи суттєвої зміни у змісті, формах і методах

навчання і виховання. У той же час інноваційність є творчим процесом, що вимагає пошуку оригінального, нового, оптимального, що потім освоїться, засвоїться та імплементується у педагогічну практику.

Сучасними дослідниками виокремлюється декілька важливих видів педагогічних інновацій, зокрема, освітні ідеї, абсолютно нові і раніше невідомі; адаптовані, розширені або переоформлені ідеї, що набувають особливої актуальності в певному середовищі й у визначений час; педагогічні нововведення, що виникають у ситуаціях, пов'язаних із новою постановкою мети в нових умовах [1].

Важливо зазначити що інноваційність освітньої діяльності засвідчує свою ефективність завдяки підтримці з боку здобувачів, освітян та закладів освіти. У дослідженнях наголошується на тому, що імплементация інноваційних технологій навчання безпосередньо впливає на якість освітнього процесу [3; 4].

Отже, інноваційні процеси в системі освіти передбачають не просто впровадження нового, а реалізуються як цілеспрямована трансформація цілей, умов, змісту, засобів, методів, форм діяльності, яким притаманна новизна, високий потенціал підвищення ефективності діяльності, забезпечення довготривалого корисного ефекту, узгодженість з іншими нововведеннями тощо.

Інноваційна освітня діяльність є надзвичайно складним, але важливим і потрібним процесом, що потребує розуміння, підтримки, науково-методичного, державницького підходу на всіх рівнях управління та, найголовніше, педагога з високим творчим рівнем професійної культури, індивідуальним інноваційним стилем педагогічного мислення, здатного до інноваційної діяльності.

Список використаних джерел:

1. Гончарова О.В., Тараненко Г.Г. Інноваційна діяльність особистості як важлива умова гармонізації культурно-освітнього простору: філософсько-освітній аспект. *Філософські обрії*. 2016. Вип. 35. С. 162-173.

2. Стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2021-2031 роки. *Інтернет ресурс*. Точка доступу: <https://mon.gov.ua/>

3. Тараненко Г.Г., Ісакова О.І., Єременко Л.В., Шлеїна Л.І. Імплементация новітніх технологій навчання у процесі викладання суспільно-гуманітарних дисциплін в агротехнологічному закладі вищої освіти. *Удосконалення освітньо-виховного процесу в закладі вищої освіти*. Випуск 24. *Збірник науково-методичних праць*. Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного. Мелітополь. 2020. 581 с. С.362-368.

4. Тараненко Г.Г., Поправко О.А. Імплементация тренінгових технологій в освітній процес закладу вищої освіти як умова особистісного та професійного зростання майбутнього фахівця. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2021 р., № 74, Т. 3. С.153-158.

Науковий керівник: Тараненко Г.Г., к.пед.н., доцент кафедри суспільно-гуманітарних наук, Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного.